

[Madsen-Mygdal.]

Men nu selv, Beskæftigelsesproblemet, Arbejdsløshedens Bekæmpelse, som jo kun Socialdemokrater har Forstand paa, hvad jeg nok tør sige heller ikke er blevet holdt hemmeligt forud for sidste Valg, hvilken Indsats har Regeringen da gjort i denne Henseende, hvilke Lovforslag har den fremsat? Ærede Medlemmer kender Svaret: intet, absolut intet! Landstinget har ikke haft Grund til at modsætte sig noget som helst, ikke en Gang Folketinget har haft Lejlighed dertil.

Det er vel ikke værd i denne Forbindelse at tale om den højtærede Statsministers Indsats sidste Sommer, da han nedsatte det mærkelige Erhvervsudvalg, der skal lære os alle sammen, hvorledes Landets samtlige Erhvervsvirksomheder skal drives. Og det er vist heller ikke værd i denne Sammenhæng at tale om de 75 Vejmillioner. Jeg tror ganske vist nok, at Regeringen begyndte med Trommehvirvler i Retning af, at i dette Vejforslag, her var der Arbejde og Beskæftigelse, men mon Regeringen egentlig nu ved Samlingens Slutning ønsker at blive mindet derom?

Vi ved alle, hvordan det er gaaet med dette Lovforslag: Kommunerne Landet over har paavist dets Overflødighed og Urimelighed paa en saa virkningsfuld Maade, at den højtærede Trafikminister ikke har tøvet med selv at dreje Halsen om paa det. (*Statsministeren* [Stauning]: Paa Opfordring!). Ja, af Kommunerne. (*Statsministeren* [Stauning]: Af Venstre!). Ja, vi har jo set, at der ikke var Spor af Arbejde i det Forslag, Trafikministeren har altsaa selv drejet Halsen om paa det, og saa er det vel ikke værd at tale mere om den Indsats i Retning af at skaffe Arbejde og Beskæftigelse.

Saa er der ganske vist en Anmærkning paa Finansloven, som 3 Partier: Socialdemokratiet, de Konservative og de Radikale, har Æren og Ansvaret for, og hvorved Staten gaar ind med godt 1 Mill. Kr. som Garantium for Opretholdelse af en vis Mindstepris paa Sukkerroer. Maaske mener de tre Partier, der har gennemført denne Bedrift, at der her foreligger noget i Retning af Arbejdsløshedsbekæmpelse, men i saa Fald tror jeg nu, at de gør sig skyldige i en Fejltagelse.

Hvis Staten ved kunstige Midler vil udvide Sukkerindustrien udover, hvad de økonomiske Forhold naturligt betinger, vil det i det lange Løb snarere bevirke en Forøgelse end en Formindskelse af Arbejdsløsheden. Thi blandt alle Landbrugets forskellige Produktionsgrene findes der neppe

nogen, som i mere udpræget Grad er en Sæsonvirksomhed end netop Sukkerindustrien, baade hvad angaar Roernes Pasning i Sommerperioden og senere om Efteraaret deres fabrikmæssige Behandling. Indenfor hele vort Erhvervsliv har vi neppe nogen Industri, der i saa høj Grad som Sukkerindustrien kan føre ind i Sæsonledighed.

Men ganske bortset derfra, tror ærede Medlemmer indenfor de 3 Partier, som har gennemført denne Anmærkning, saa virkelig paa, at denne ene Million har nogen virkelig Betydning for Sukkerdyrkningens Stilling her i Landet?

Jeg lagde nok Mærke til, at de Herrer i de Dage, denne Sag var til Behandling, talte heroppe fra denne Talerstol med gravalvorlige og ansvarsprægede Ansigter, som om de var Nationens Redningsmænd i Nødens Stund, og som om Danmarks Skæbne afhæng af denne Statsalmsø til Sukkerindustrien. Men jeg tror, at de Herrer maa forlige sig med, at en saadan Betragtning ude i den erhvervsdrivende Befolkning kun vil være egnet til at fremkalde et Smil.

Vi ser ogsaa i disse Dage, at Sukkerroedyrkerne selv ved deres Møde har beklaget sig over, at de, uden at have ønsket det, skal gøres til statsunderstøttede erhvervsdrivende. (*Statsministeren* [Stauning]: De kan jo frabede sig det!). Det er ikke saa let, naar der er vedtaget en Anmærkning paa Finansloven derom, og Meningen med Anmærkningen er vel for øvrigt ikke, at de skal forhindres i at dyrke Sukkerroer.

Men denne ene Million Kroner kan jo, hvad enten man paastaar, at det er Industrien eller Landbruget, der har faaet den, i det hele og store hverken gøre fra eller til. Af langt større Betydning er den Prisstigning i den udenlandske Sukkerpris, der i de sidste Dage kan spores, men ingen kan naturligvis være sikker paa, om det er en Stigning, der vil holde.

Hele denne efter min Opfattelse diletantiske Foranstaltning, som Regeringen og de tre Partier er enedes om, er nærmest ligegyldig, baade for Sukkerproduktionen og for Beskæftigelsen. Derimod er den ikke ligegyldig i en anden Henseende; det kan ikke skjules, at den kan forvolde adskillige Vanskeligheder, nemlig med Hensyn til de Konsekvenser, den indeholder. Selv om Sukkerproduktionen har overordentlig vanskelige økonomiske Kaar, er det dog saaledes, at den indenfor Landbruget i dette Øjeblik desværre ikke indtager nogen Særstilling. Tværtimod har Sukkerindustrien i Dag maaske endda en relativt gunstig Stilling i Sammenligning med Landbrugets øvrige